

Lietuvos keliautojų sąjunga
Vilniaus keliautojų klubas

Alpės, Ekrinai

2007 rugpjūtis

Turinys

Ižanga 3

Dėl oro sąlygų visų planų įgyvendinti nepavyko, ataskaitoje pateikiama informacija tik apie dvi viršūnes. Apie visą žygį pateikiamas tik trumpa apžvalga. 3

Informaciniai duomenys apie žygį 3

Grupės sudėtis..... 3

Trumpa žygio apžvalga..... 4

Išvados ir rekomendacijos 11

Bezengi rajonas yra labai koncentruotas ir čia gali rasti sau tikslų ir užsiėmimo bet kokią patirtį ir bet kokius tikslus keliantys žmonės. Pradedant uolų maršrutais, kuriuos išbandėme nes buvome pasiėmę uolų laipiojimo batelius, baigiant įkopimais į aukščiausias Kaukazo viršūnes. **Error! Bookmark not defined.**

Įžanga

Žygio tikslas – susipažinti su Ekrinų rajonu, pakelti techninį grupės narių lygį. Nė vienas grupės narys šiame rajone dar nebuvo buvęs, todėl rajonas buvo pažįstamas tik iš literatūros. Beveik visa literatūra prancūzų kalba. Planuojam sudėtis 4 žmonės, deja du planų atsisakė, teko keliauti dviese. Dėl oro sąlygų visų planų įgyvendinti nepavyko, ataskaitoje pateikiama informacija tik apie dvi viršūnes. Apie visą žygį pateikiamas tik trumpa apžvalga.

Informaciniai duomenys apie žygį

Grupės sudėtis

Evaldas Urbonas
1978
e.urbonas@it.lt

Rimantas Rauleckas
1976
rimas@saulenet.lt

Planai

Taigi apie žygį. Planuose buvo trys ratai:

1. Snieginiai ir mišrūs maršrutai iš Glacier Blanc ledyno:
 - a. traversas Roche Faurio viršūnių grandinės – nesudėtingas traversas trijų viršūnėlių.
 - b. Barre des Ecrins (4102) – aukščiausia regiono viršūnė.
2. Uoliniai techniniai įkopimai Soreiller masyve:
 - a. Apžvelgti regioną, Dibona (3131) tradiciniu maršrutu (iš šiaurės, PD pagal prancūzų sudėtingumo kategorijas)
 - b. Vakarinės – Centrinės Soreiller viršūnių traversas.
 - c. Pointe de Burlan (3299) maršrutu Remise a Flo (sunkumas D+)
 - d. Dibona (3131) maršrutu Madier (sunkumas TD)
3. Pelvoux masyvas
 - a. Pelvoux perėja (3604) iš rytų (sunkumas D)
 - b. Pointe Puiseaux (3946), aukščiausia Pelvoux masyvo virsukalnė (pasirenkamas vienas iš trijų maršrutų TD, D arba AD priklausomai nuo aplinkybių)

Įkopta

Dėl oro sąlygų ir kitokių aplinkybių pavyko tik antras ratas, taigi įkopta:

1. Dibona (3131) tradiciniu maršrutu (iš šiaurės, PD sudėtingumas)
2. Centrinė Soreiller (3339) (AD sudėtingumas)
3. Dibona (3131) maršrutu Madier (sunkumas TD)
4. Pointe de Burlan (3299) maršrutu Remise a Flo (sunkumas D+)

Trumpa žygio apžvalga

Nuvykimas ir La Berarde

Į Alpes vykome automobiliu, pakeliui buvome stabtelėje Čekijoje, palaipioti uolom ir išsimiegoti.

Galutinė stotelė La Berarde – mažas miestukas pačioje Ekrinų širdyje. La Berarde yra kempingas (kuriame neapsistojome), yra inventoriaus, maisto, suvenyrų parduotuvių. Yra ir uždegtų pavalgyti ar atsigerti alaus. Žodžiu civilizacija, į kuria suvažiuoja nemažai žmonių kas kopti, kas važinėti dviračiu, kas pasivaikščioti kalnų takeliais, o kas tiesiog pasėdėti gražioje kalnų apsuptyje. Žmonių ypač gausu savaitgaliais.

Kaip minėjau kempinge neapsistojome, nes didžiąją laiko dalį praleidome kalnuose. Automobiliui palikti yra įrengta didelė nemokama stovėjimo aikštelė, kurioje, šalia automobilio ir miegojome tas dienas kada ilsėjomės apačioje. Kempinge dušas – 1EUR,

skalbimo mašina 5EUR, miestelyj alus 5EUR bare arba 2EUR (už 0,3 skardinę) parduotuvėj – visi civilizacijos malonumai.

Pirmas ratas (2007.08.06 – 08.10)

Ekriņų perėja nuo La Berarde pusės pasiekiamo per 4 valandas takeliu ir keletą valandų užlipama pradžioje sniegu, vėliau uolomis. Per visą uolinę atkarpą eina metalinis kabelis su byrančiais saugos taškais. Žodžiu lipti kai kur padeda kai kur trukdo, nes eina ne patogiausiu lipimo maršrutu, bet tiesiausiu prakaltų tarpinių taškų prasme.

Palijus ar pasnigus uolos gan slidžios bei atsiranda pabyrančių akmenų tikimybė.

Perkopus Ekriņų perėją subjuro oras. Palapinę pasistatėme visai ties perėją saugioje vietoje ir teko joje pragulėti tris naktis sningant. Privertė apie 40 cm sniego.

Antrosios dienos rytą dar labiau sugadino liūdnas įvykis. Nubudus pamatėme kad vis dar sninga, todėl apsivertėm ant kito šono ir snaudėm toliau. Tolumoje nugarmėjo lavina. Po kurio laiko Rimas pasakė kad rodos girdi šauksmus. Gal pasigirdo...

Po kurio laiko šauksmai pasikartoję, skubiai apsirengėm ir nuklampojom link kilimo į Ekriņų šlaitą pusę. Pasirodo dvi prancūzų grupės nepaisydami blogų oro sąlygų mėgino kopti į Ekriņus. Atskiles “serakas” sukėlė lavina kuri nunešė 4 žmones. Nustebino antrosios grupės reakcija. Gal dėl nepatirties jie išsigandę stovėjo viename būrelyje, tačiau į klausimą ar viskas gerai, atsakė : “viskas gerai”. Buvome jau nurimę ir ruošėmės pasukti atgal į palapinę kada už sniego užsklandos pastebėjome lavinoje besikusančius žmones, tik tada mums paaiškino, kad jiems viskas gerai, tuo tarpu kitoje grupėje lavina nunešė 4 žmones. Kol nusikasėm iki jų, buvo per vėlu – rastas ir atkastas vienas žmogus, kitų paieškos buvo tęsiamos diena su šunimis.

Nuotraukoje – lavinos kelias, šioje vietoje lavinos plaukia dažnai, kopiant į Ekriņus reikia kirsti šį ruožą – tiesiai už jo prasideda kilimas į šlaitą.

09d. vakare netikėtai bagėsi dujos, nors pagal skaičiavimus turėjo užtekti dar vienai dienai. Oras vis dar prastas nusprendėm ryte leisti atgal į La Berarde. Tačiau naktį išsigiedrino ir stiprus vėjas nupūtė sniegą nuo stačiausių Ekriņo šlaitų vietų. Rytas pasitiko nuostabus ir taip nevalgę ir negėrę neatsispyrėme pagundai pamėginti subėgioti į Ekriņus. Pradžioje sniegą minti padėjo 5 prancūzų grupė, tačiau po kurio laiko pasidavė ir pasuko žemyn. Sniego šlaitą baigėm išminti dviese, toliau laukė uolų ketera.

Iki uolų keteros užeinama sniego šlaitu katėmis ryšiuose. Uolų keteros sudėtingumas priklauso nuo oro sąlygų. Mus mažumą apgavo mūsų turėtoje literatūroje įvertinimas PD – lengvas maršrutas. Mes aptikom apledėjusia pakankamai stačią uolų šlaitą. Turėjom tik

keletą kilpų todėl stūmėmės į priekį labai lėtai. Esant gerom oro sąlygom, šis šlaitas galbūt ir einamas gana lengvai nes prakapsčius sniego ir ledo sluoksnį galima atsikasti nesudėtingas uolas, bet eiti blogomis oro sąlygomis arba po didelio snigimo nėra paprasta. Oficialiai rašoma, kad įkopimas užima 3,5 – 4 val. Po 5val ėjimo mes dar tik buvome įpusėję uolinę keterą. Tai kad išėjome nevalgę ir negėrę taip pat ėmė jaustis – jėgos seko, todėl pasukome atgal ir tą pačią dieną nusileidome iki La Berardès. Grįžome jau sutemus.

Tačiau reiktų pastebėti kad ne veltui šis maršrutas į Ecrinus vertinamas kaip vienas gražiausių. Ekrinai aukščiausia regiono viršūnė ir nuo jos atsiveria platus vaizdas į visas alpes. Išlipus ant keteros galima grožėtis į visas puses. Nuotraukoje tolymoje matomas Mont Blanc.

Antras ratas (2007.08.12 – 08.18)

Antram ratui skyrėme 5 dienas gynam lipimui. Pasisekė kur kas geriau, nes lijo tik vieną dieną. Trumpai pateiksiu aprašymus bei rekomendacijas.

Prieiti nuo La Berarde iki Refuge de Sorellier užima apie 4 valandas.

Norint galima apsistoti refuže, bet nakvynė yra brangi – 16 ar 18EUR, yra kavinukė kur galima pavalgyti ar atsigerti alaus.

Paėjus apie 100 metrų į rytus nuo refuže yra puikios aikštelės palapinėms.

Slėnis labia įdomus – ledynas praktiškai visai pasitraukęs, liksiuos nuogos uolos ir uolų kaktos nubrūžintos ledo ir nugludintos vandens. Visas slėnis apsuptas uoline grandine – rojus uolų maršrutams. Slėnį vainikuoja išraiškinga Dibona viršūnė.

08 13d

Dibona (3131) tradiciniu maršrutu (iš šiaurės, PD sudėtingumas)

Dieną skyrėme apsižvalgymui po apylinkes bei sulipom paprasčiausiu maršrutu į Dibona viršūnę. Tradiciniu maršrutu užeinama iš vakarų ant Breche des Clochetons perėjos (3048) – ėjimas

paprastas įrangos nereikia (apie 1,5 val nuo Refuge de Sorellier), toliau paprastomis uolomis šiaurės ketera į viršūnę. Nuo perėjos į viršų užima apie 40 min. Žemyn du diulferiai po 25 m ir sienelės traversas. Nuotraukose matomas praktiškai visas maršrutas nuo perėjos.

08 14d

Breche des Clochetons perėja (3048) iš rytų (sudėtingumas AD)
Aiguille Centrale du Soreille viršūnė (3339) vakarų ketera (sudėtingumas AD)

Apsižvalgius pirmąją dieną buvo atsisakyta planuoto traverso, ir pasirinktas įdomesnis maršrutas: per perėją Breche des Clochetons iš rytų, vėliau nuo pietinės keteros prieš centrinę Soreille traversas į vakarinę keterą ir iš ten įkopimas į Centrinę Soreille.

Breche des Clochetons perėjos maršrutas prakaltas uolų sudėtingumas išsilaiko panašus – IV – didžiausias IV+. Sudėtingos dalies peraukštėjimas 150 m.

Aiguille Centrale du Soreille vakarinė ketera neprakalta, sudėtingumas svyruoja gal buvo etapų sikiančių V uolų sudėtingumo kategoriją, bet tai tik fragmentai. Nusileidimas pietine ketera paprastas – vienas diulferis, toliau uolomis nueinama ryšiuose.

Nuotraukose Centrinė Soreille ir lipant į perėją greta judėjęs prancūzų ryšys.

08 15d

Lietus

08 16d

Dibona (3131) maršrutu Madier (sunkumas TD)

Techninės maršruto charakteristikos:

Maršruto pradžios aukštis:	2719m
Peraukštėjimas:	412m
Sudėtingas ruožas:	350m
Lipimo kryptis ir profilis:	pietinė siena
Sudėtingumas:	TD
Uolų sudėtingumas iki:	6a
Lipimo laikas:	4-6 val.

Šaltinis:

<http://alpinisme.camptocamp.com/fr/itineraire815.html?idc=2370&sidc=2370>

Trumpai apie maršrutą. Maršrutas gerai perkaltas – tarpiniai taškai kas kokius 5m. Labai populiarus, kaip ir visi maršrutai į Dibona. Susidaro traukiniai, mes taip pat strigome už trijų italų ryšio ir teko lūkuriuoti vietomis, aplenkti nepavyko ☺. Viršuje beveik visi maršrutai sueina į viena vietą todėl dar galimi kamščiai ten ir prie nusileidimo. Inventoriaus reikalingi laipiojimo bateliai, virvė bei apie 10 atotampų. Gerai turėti lengvus sportbatukus kuriais galima būtų nusileisti tradiciniu maršrutu ir pasikabinti prie apraišų. Turėjome tik sunkius batus todėl teko temptis kuprinėj juos ir tam taupydamas svorį paaukojau fotoaparata. Geriausia lipti ne savaitgalį nes ten priplaukia labai daug žmonių.

Maršruto sudėtingumas vertinamas TD- arba TD, objektyviai vertinant jis tikrai sudėtingesnis už Pointes de Burlan (sudėtingumas D+). Užtrukome 5 val. Galima sulipti ir greičiau, jei neįstrigti į kamščius. Norint jų išvengti geriau išeiti vėliau – apie pietus.

08 16d

Pointe de Burlan (3299) maršrutu Remise a Flo (sunkumas D+)

Techninės maršruto charakteristikos:

Maršruto pradžios aukštis:	2719m
Peraukštėjimas:	600m
Sudėtingas ruožas:	200m
Lipimo kryptis ir profilis:	pietinė siena
Sudėtingumas:	D+
Uolų sudėtingumas iki:	5c
Lipimo laikas:	3 val.

Šaltinis:

<http://alpinisme.camptocamp.com/fr/tpl1/sortie3727.html>

Trumpai apie maršrutą.

Nuo Refuge de Sorellier pasiekiamas per valandą.

Maršrutas gerai perkaltas – tarpiniai taškai kas kokius

5m. Inventoriaus reikalingi laipiojimo bateliai, virvė bei apie 10 atotampų, keletas kilpų traversui link perėjos. Leistis galima pakilimo maršrutu arba traversuoti į vakarus link perėjos ir leistis ten, kaip darėme ir mes. Maršrutas saugus ir įdomus mokomuoju požiūriu – prakalta trasa eina skirtingomis uolų atkarpomis, kai kur nuolydis nedidelis, bet reikia pasitikėt bateliais, kai kur statesni pralipimai.

Traversas nesudėtinga (AD sudėtingumas ketera), kuri šiaurinėje pusėje aptrupėjusi ir uolos byrančios. Sulipome per 2,5 valandos. Nuo viršaus atsiveria nuostabūs

vaizdai.

Keletas nuotraukų nuo viršūnes bei keteros.

Trečias ratas

Neįvyko, nes buvo išpranašauti blogi orai savaitei į priekį.

Panašios prognozės laukė ir Shamonix, todėl išvykome ir dar penketą dienu praleidome Slovakijoje, Sulove laipiodami uolomis.

Sudėtingumų atitikimų lentelė

Rusiškas sudėtingumas	Prancūziškas sudėtingumas
1	F/PD-
2A	PD
2B	PD+
3A	AD
3B	AD+/D-
4A	D
4B	D/TD-
5A	TD/ED-
5B	TD+/ED
6A/6B	ED-/ED+

Šaltinis:

<http://old.risk.ru/eng/mount/articles/difsys/index.html>

Išvados ir rekomendacijos

Regionas labai panašus į Bezengi.

Pasiekiamas lengvai, civilizuotas.

Galima rasti įvairių maršrutų pagal norimus pajėgumus, tačiau daug įdomių maršrutų civilizacijos “sugadinti” - prakalti perėjos pratemptos trosais.

Puikus regionas treniruotėms bei techninių įgūdžių kėlimui.